

В Р О Х Н

ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗΝ « ΑΓΡΑ »

- ΣΑΙΞΠΗΡ : 25 σονέτα/ "Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας
CHRISTOPHER MARLOWE : 'Ό Έβραϊός τής Μάλτας/ Δόκτωρ Φάουστους/
'Εδουάρδος Β' και 'Η σφαγή τών Παρισίων/ Ταμερλάνος
JONATHAN SWIFT : 'Η τέχνη τής πολιτικής ψευδολογίας/ Σεμνή πρόταση...
WALTER SCOTT : 'Η παρακμή τής ιπποσύνης
THOMAS DE QUINCEY : Οί τελευταίες ημέρες τού 'Ιμμάνουελ Κάντ/ Γιὰ
τὸν χτύπο τής πόρτας στὸν Μάκβεθ (στὸ Τὸ παλιμψηστο τού Μάκβεθ)
EMILY BRONTË : Τὰ 'Ανεμοδαρμένα "Υψη
EMILY DICKINSON : Τὸ μέγα ὕδωρ
EDGAR ALLAN POE : Τὸ κοράκι
R.L. STEVENSON : 'Η Λέσχη τής Αὐτοκτονίας/ Μύθοι/ 'Ό Δυναμιτιστής
JOSEPH CONRAD : Τὰ νιάτα
HERMAN MELVILLE : Μπενίτο Σερένο/ Μπάρτλμπυ, ὁ γραφέας
NATHANIEL HAWTHORNE : Οἱ προφητικὲς εἰκόνες καὶ ἄλλα διηγήματα/ Οὐδέκμηλντ
HENRY JAMES : Τὸ θηρίο στὴ ζούγκλα/ Τὸ στρίψιμο τής βίδας/ 'Η εἰκόνα στὸ χαλί/
'Η τέχνη τής μυθοπλασίας
G. K. CHESTERTON : Λέσχη 'Αλλόκοτων 'Επαγγελματῶν/ Χριστούγεννα
J.M. BARRIE : Πῆτερ Πᾶν
R. KIPLING : 'Ό ἄνθρωπος ποὺ θὰ γινόταν βασιλιάς καὶ ἄλλες ἱστορίες/
« Τὸ ωραιότερο διήγημα τού κόσμου » καὶ ἕξι ἰνδικὲς ἱστορίες
VIRGINIA WOOLF : Γράμμα σ' ἕνα νέο ποιητὴ
WALLACE STEVENS : Κυριακὴ πρωὶ/ Δεκατρεῖς τρόποι νὰ κοιτᾶς ἕνα κοσῶφι
ALLEN GINSBERG : Τὸ Οὐρλιαχτό, Καντὶς καὶ ἄλλα ποιήματα
ROALD DAHL : 'Ό θεῖος "Όσβαλντ
FRANK RONAN : Οἱ ἄνδρες ποὺ ἀγάπησαν τὴν "Ηβλυν Κόττον
HARRY MATHEWS : 'Ιδιαιτέρως ἀπολαύσεις
TARIQ ALI : Στὸν ἴσκιό τής ροδιᾶς/ 'Η Πέτρινη Γυναίκα/ "Ένας σουλτάνος στὸ
Παλέρνο/ 'Η νύχτα τής Χρυσῆς Πεταλούδας
IAIN PEARLS : Τὸ πορτρέτο
H. SCOTT CHESSMAN : 'Η Λύντια Κασσὰτ διαβάζει τὴν πρωινὴ ἐφημερίδα
JON McGREGOR : "Αν δὲν μιλάμε γιὰ τὰ σπουδαῖα πράγματα/ Τόσοι καὶ τόσοι τρόποι γιὰ
νὰ γίνει μιὰ ἀρχὴ
RICHARD FLANAGAN : 'Εγχειρίδιο ἰθῶων (Μυθιστόρημα σὲ 12 ψάρια)/ 'Η ἄγνωστη
τρομοκρατία
IRVIND. YALOM : "Όταν ἔλαψε ὁ Νίτσε/ Στὸ ντιβάνι/ 'Ό δῆμιος τού ἔρωτα/ 'Η θεραπεία
τοῦ Σοπενάουερ/ Στὴ σκιά τού 'Επίκουρου, Ξεπερνώντας τὸν τρόπο τού θανάτου/
Κάθε μέρα λίγο πιὸ κοντὰ/ Τὸ πρόβλημα Σπινόζα/ Πλάσματα μίας μέρας
OLIVER SACKS : "Ένας ἀνθρωπολόγος στὸν 'Αρη/ Βλέποντας φωνές/ 'Ό ἄνθρωπος ποὺ
μπέρεψε τὴ γυναίκα του μὲ ἕνα καπέλο/ Μουσικοφιλία/ Τὸ νησί τῶν τυφλῶν στὰ
χρώματα/ Ξυπνήματα
ROY LEWIS : Γιατί ἔφαγα τὸν πατέρα μου
J.G. BALLARD : 'Εκτός ἐλέγχου
RAY BRADBURY : Πέθανε ὁ σκύλος, κατὰ τ' ἄλλα ὅλα καλὰ/ Τὰ χρονικά τού "Αρη/
Φαρενάιτ 451
F. SCOTT FITZGERALD : 'Ό μεγάλος Γκάτσμπυ/ 'Επιστροφή στὴ Βαβυλώνα
καὶ ἄλλες ἱστορίες
R. SHERIDAN LE FANU : Τὸ ἄγρυπνο μάτι

W. SOMERSET MAUGHAM

ΒΡΟΧΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΠΑΛΜΥΡΑ ΙΣΜΥΡΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ

Τοῦ ἰδίου στίς Ἐκδόσεις ἼΑγρα :

« Ἡ παρακμὴ καὶ ἡ πτώση τοῦ ἀστυνομικοῦ μυθιστορήματος »
στὸν συλλογικὸ τόμο

ANATOMIA TOY AΣTYNOMIKOY MYΘHCTOPIHMATOC, 1986

XONOΛOYΛOY KAI AΛΛA ΔHΓHΜATA, 2001

« Μάκιντος », « Χονολουλού », « Ὁ ἀπομακρυσμένος σταθμός »,
« Ὁ παντογνώστης », « Τὸ τέλος τῆς φυγῆς », « Τὰ χνάρια στὴ
ζούργλα », « Οἱ τέσσερις Ὀλλανδοί », « Ὁ σάκος τῶν βι-
βλίων », « Ναυάγια »

Ἐναζητήστε τὰ βιβλία τῶν Ἐκδόσεων ἼΑγρα
στὴν ἱστοσελίδα μας www.agra.gr

Τίτλος πρωτοτύπου: RAIN

Ἀ δημοσίευση μὲ τὸν τίτλο “ Miss Thompson ” τὸν Ἀπρίλιο
1921, στὸ ἀμερικανικὸ λογοτεχνικὸ περιοδικὸ *The Smart Set*
καὶ ἀργότερα μὲ τὸν τίτλο “ Rain ” ὅταν ἐνσωματώθηκε στὴ
συλλογὴ *The Trembling of a Leaf*.

ISBN 978 - 960 - 505 - 284 - 3

© The Royal Literary Fund

γιά τὴν ἐλληνικὴ ἔκδοση

© 2017, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ Α.Ε.

Ζωοδόχου Πηγῆς 99, 114 73 Ἀθήνα

Τηλ. 210.7011.461 – FAX 210.7018.649

<http://www.agra.gr>, e-mail : info@agra.gr

Facebook : Agra Publications

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Η

“Όλες οι ύποσημειώσεις είναι τῆς μεταφράστριας.

ΚΟΝΤΕΥΕ Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΥΨΙΝΟΥ και όταν θα ξυπνοῦσαν, τὴν ἐπομένη, θα ἀντίκριζαν στεριά. Ὁ γιατρός Μακφαίηλ ἀναψε τὴν πίπα του καί, γέροντας πάνω ἀπὸ τὴν κουπαστή, ἀναζήτησε στὸν οὐρανὸ τὸ Σταυρὸ τοῦ Νότου. Ἐπειτα ἀπὸ δύο χρόνια στὸ μέτωπο καὶ ἓνα τραῦμα ποὺ ἄργησε ἀνέλπιστα νὰ γιατρευτεῖ, ἦταν εὐχαριστημένος ποὺ θα περνοῦσε στὴν Ἄπια¹ δώδεκα, τουλάχιστον, μῆνες ἡρεμίας· τὸ ταξίδι τὸν εἶχε ἤδη ὠφελήσει. Μὲ ἀφορμὴ τὸ γεγονός ὅτι ὀρισμένοι ἐπιβάτες θα ἀποβιβάζονταν τὴν ἐπόμενη μέρα στὸ Πάγκο-Πάγκο², ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἶχε δοθεῖ ἓνας μικρὸς χορὸς, καὶ στὰ αὐτιά του ἤχοῦσε ἀ-

1. Πρωτεύουσα τοῦ Ἀνεξάρτητου Κράτους τῶν Σαμόα, στὸν Νότιο Εἰρηρικό Ὠκεανό.

2. Πρωτεύουσα τῆς Ἀμερικανικῆς Σαμόα, νοτιοανατολικά τῆς Ἀνεξάρτητης Σαμόα. Τὰ ἔτη 1878-1951 ἦταν ναυτική βάση τῶν ΗΠΑ.

κόμα τὸ σφυροκόπημα καὶ οἱ στριγκές νότες τοῦ μηχανικοῦ πιάνου. Ὅμως στὸ κατάστρωμα βρῆκε, ἐπιτέλους, ἡσυχία. Βλέποντας τὴ σύζυγό του καθισμένη σὲ μιὰ σαιζλόγκι, λίγα βήματα παρακάτω, νὰ κουβεντιάζει μὲ τοὺς Ντέηβιντσον, προχώρησε πρὸς τὸ μέρος της. Ὅταν κάθισε καὶ ἔβγαλε τὸ καπέλο του, στὸ φῶς τῆς λάμπας φάνηκαν τὰ φλογερά ροῦσα μαλλιά του μὲ τὴ φαλακρίτσα στὴν κορυφή καὶ ἡ ροδαλὴ ἐπιδερμίδα μὲ τὶς χαρακτηριστικὲς πανάδες τῶν κοκκινομάλληδων· σαράντα ἐτῶν, ἀδύνατος, μὲ πρόσωπο ρουφηγμένο, λεπτολόγος καὶ ἐλαφρῶς σχολαστικός, μιλοῦσε μὲ σκωτσέζικη προφορὰ καὶ ἤρεμη, σιγανὴ φωνή.

Ἀνάμεσα στοὺς Μακφαίηλ καὶ στοὺς Ντέηβιντσον, ποὺ ἦταν ἱεραπόστολοι, εἶχε ἀναπτυχθεῖ ἡ οἰκειότητα τὴν ὁποία, στὴ διάρκεια ἑνὸς διάπλου, τὴ δημιουργεῖ περισσότερο ἢ ἐγγύτητα παρὰ ἡ ὁμοιότητα στὰ γούστα. Συμμερίζονταν, προπάντων, τὴν ἴδια ἀπέχθεια ἀπέναντι στοὺς ἄντρες ποὺ ξημεροβραδιάζονταν στὸ καπνιστήριο παίζοντας πόκερ ἢ μπριτζ καὶ πίνοντας ἀλκοόλ. Ἡ κυρία Μακφαίηλ κολακευόταν ἀρκούντως μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἡ ἴδια καὶ ὁ σύζυγός της ἦταν τὰ μοναδικὰ πρόσωπα στὸ καράβι μὲ τὰ ὁποῖα οἱ Ντέηβιντσον ἦταν πρόθυμοι νὰ συγχρωτιστοῦν, καὶ ἀκόμα καὶ ὁ γιατρός, ἄν-

θρωπος συνεσταλμένος μὰ κάθε ἄλλο παρὰ ἀνόητος, αἰσθανόταν εὐχαρίστηση, ὡς ἓνα σημεῖο, γιὰ τὴν τιμὴν. Καὶ ἂν ἐπέτρεψε στὸν ἑαυτό του νὰ γκρινιαῖ, τὸ ἴδιο βράδυ στὴν καμπίνα του, τὸ ἔκανε μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἦταν πνεῦμα ἀντιλογίας.

« Ἡ κυρία Ντέηβιντσον ἔλεγε ὅτι δὲν ἤξερε πῶς θὰ ἄντεχαν τὸ ταξίδι χωρὶς ἐμᾶς » παρατήρησε ἡ κυρία Μακφαιήλ, βουρτσίζοντας τὴν περούκα της. « Εἶπε ὅτι εἴμαστε στ' ἀλήθεια οἱ μοναδικοὶ ἄνθρωποι στὸ καράβι μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ἤθελαν νὰ γνωριστοῦν ».

« Δὲν φανταζόμουν πῶς ἓνας ἱεραπόστολος θὰ μεγαλοπιανόταν καὶ θὰ μιλοῦσε μὲ τέτοια ἐκζήτηση ».

« Δὲν πρόκειται γιὰ ἐκζήτηση. Ἐγὼ καταλαβαίνω πῶς τὸ ἐννοεῖ. Δὲν θὰ ἄρμοζε σὲ ἀνθρώπους σὰν τοὺς Ντέηβιντσον νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ συναναστραφοῦν τῇ χυδαία συντροφιά πού συχνάζει στὸ καπνιστήριο ».

« Ὁ θεμελιωτὴς τῆς θρησκείας τους δὲν ἦταν τόσο ἐκλεκτικὸς » παρατήρησε ὁ γιατρὸς κρυφωγελώντας.

« Σοῦ ἔχω ζητήσῃ ἐπανειλημμένως νὰ μὴ διακωμωδεῖς τὴ θρησκεία » ἀπάντησε ἡ γυναίκα του. « Εὐτυχῶς, δὲν ἔχω τὸ χαρακτήρα σου, Ἄλεξ.

Μιά ζωή ἀρνεῖσαι νὰ δεῖς τὰ προτερήματα τῶν ἀνθρώπων».

Ὁ γιατρός τῆ στραβοκοίταξε μὲ τὰ ἀχνὰ γαλα-
νὰ μάτια του, ἀλλὰ δὲν ἀποκρίθηκε. Ἐπειτα ἀπὸ
πολλὰ χρόνια συζυγικοῦ βίου εἶχε μάθει ὅτι, προ-
κειμένου νὰ ἀπολαμβάνει τὴν ἡσυχία του, ἦταν
προτιμότερο νὰ ἀφήνει τὸν τελευταῖο λόγο στὴ
γυναίκα του. Ξεντύθηκε πρῶτος καί, σκαρφαλώ-
νοντας στὴν πάνω κουκέτα, ξάπλωσε γιὰ νὰ δια-
βάσει ἕως ὅτου τὸν πάρει ὁ ὕπνος.

Τὸ ἐπόμενο πρωί, ὅταν βγῆκε στὸ κατάστρωμα,
πλησίαζαν στεριά. Τὴν ἀτένισε μὲ βλέμμα ἀχόρ-
ταγο. Τὴ λεπτὴ λωρίδα τῆς ἀσημένιας ἀμμουδιάς
διαδέχονταν γοργὰ λόφοι στεφανωμένοι μὲ ὀργιώ-
δη βλάστηση. Οἱ κοκοφοίνικες, πυκνοὶ καὶ πράσι-
νοι, κατέβαιναν σχεδὸν ὡς τὴν ἄκρη τοῦ νεροῦ·
ἀνάμεσα στὰ δέντρα διέκρινες τὶς χορτοκαλύβες
τῶν Σαμόα, καὶ ἀραιὰ καὶ ποῦ ἄστραφταν ὀλόλευ-
κα ἐκκλησάκια.

Ἡ κυρία Ντέηβιντσον ἦρθε καὶ στάθηκε δίπλα
του. Φοροῦσε μαῦρα καὶ στὸ λαιμὸ εἶχε περασμέ-
νη μιὰ χρυσὴ ἀλυσίδα, ἀπὸ τὴν ὁποία κρεμόταν
ἓνας μικρὸς σταυρός. Ἦταν γυναίκα βραχύσωμη,
μὲ θαμπὰ καστανὰ μαλλιά, σχολαστικὰ φροντι-
σμένα, καὶ πεταχτὰ γαλανὰ μάτια πίσω ἀπὸ ἀό-

ρατα γυαλιά τῆς μύτης. Τὸ μακρουλὸ πρόσωπό της θύμιζε πρόβατο, ὅμως ἡ ἴδια δὲν ἔδινε τὴν ἐντύπωση ἀνθρώπου κουτοῦ, κάθε ἄλλο· ἔμοιαζε νὰ ἐπαγρυπνεῖ καὶ οἱ κινήσεις της ἦταν γρήγορες σὰν τοῦ πουλιοῦ. Τὸ πιὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ της ἦταν ἡ φωνή της, μιὰ δυνατὴ, μεταλλικὴ φωνή, χωρὶς κυματισμούς· χτυποῦσε στὸ αὐτὶ μὲ σκληρὴ μονοτονία, ἐρεθίζοντας τὰ νεῦρα ὅπως ὁ ἀδυσώπητος κρότος τοῦ κομπρεσέρ.

« Ἀσφαλῶς αἰσθάνεστε σὰν νὰ βρίσκεστε στὸν τόπο σας » παρατήρησε ὁ γιατρὸς Μακφαίηλ, μὲ τὸ σύνθητες ἀχνὸ συγκρατημένο χαμόγελό του.

« Τὰ δικά μας νησιὰ διαφέρουν, ξέρετε, δὲν εἶναι ἐπίπεδα. Εἶναι κοραλλιογενῆ. Τοῦτα δῶ εἶναι ἠφαιστειογενῆ. Ὑπολείπονται δέκα μέρες ταξίδι μέχρι νὰ φτάσουμε ».

« Σὲ τούτη τὴν περιοχὴ τοῦ κόσμου εἶναι σὰν νὰ βρίσκονται στὸν διπλανὸ δρόμο » ἀστειεύτηκε ὁ γιατρὸς.

« Κρίνω τὴ διατύπωσή σας μᾶλλον ὑπερβολικὴ, ὡστόσο εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὶς Νότιες Θάλασσες βλέπει κανεὶς τὶς ἀποστάσεις μὲ διαφορετικὸ μάτι. Ἐπομένως, ἔχετε δίκιο, ὡς ἓναν βαθμὸ ».

Ὁ γιατρὸς ἀναστέναξε σιγανά.

« Εἶμαι εὐχαριστημένη πού δὲν μᾶς ἀνέθεσαν

αὐτὸ τὸ πόστο » συνέχισε ἡ κυρία Ντέηβιντσον.
« Λένε πὼς ἡ δουλειὰ στὴν περιοχὴ παρουσιάζει
φοβερὲς δυσκολίες. Τὰ βαπτόρια πού πιάνουν λι-
μάνι ἐδῶ ξεσηκώνουν τοὺς κατοίκους· γιὰ νὰ μὴ
μιλήσουμε γιὰ τὴ ναυτικὴ βάση· ὅλα αὐτὰ εἶναι
ἐπιβλαβῆ γιὰ τοὺς ἰθαγενεῖς. Στὴν περιφέρειά μας
δὲν ἀντιμετωπίζουμε τέτοιου εἴδους ἀντιξοότητες.
Κυκλοφοροῦν, φυσικά, ἕνας-δυὸ ἔμποροι, ἀλλὰ
φροντίζουμε νὰ τοὺς βάζουμε στὴ θέση τους· ἂν
δὲν συμμορφωθοῦν, τοὺς κάνουμε τὸ βίο ἀβίωτο,
ὁπότε προτιμοῦν νὰ ἀναχωρήσουν ».

Διορθώνοντας τὰ γυαλιὰ στὴ μύτη της, ἔστρε-
ψε τὸ ἀμείλικτο βλέμμα της στὸ πράσινο νησί.

« Τὸ ἔργο τῶν ἱεραποστόλων ἐδῶ εἶναι σχεδὸν
καταδικασμένο. Δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ
πού, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἐμεῖς γλιτώσαμε αὐτὴ τὴ δο-
κιμασία ».

Τὴν περιφέρεια τοῦ Ντέηβιντσον ἀποτελοῦσε
ἓνα νησιωτικὸ σύμπλεγμα βόρεια τῶν Σαμόα· τὰ
νησιὰ ἦταν πολὺ ἀπομακρυσμένα μεταξύ τους κι
ἐκεῖνος συχνὰ ὑποχρεωνόταν νὰ διανύει μὲ πηρόγα
μεγάλες ἀποστάσεις. Ἡ γυναίκα του παρέμενε
στὴν ἔδρα τῆς ἱεραποστολῆς τους καὶ ἐπιστατοῦσε
στὶς δραστηριότητές της. Ἀναλογιζόμενος πόσο
ἀποτελεσματικά, τὸ δίχως ἄλλο, θὰ ἔκανε κου-

μάντο εκείνη ή γυναίκα, ό Μακφαίηλ ἔχασε τó κέφι του. Ἡ κυρία Ντέηβιντσον τοῦ μιλοῦσε για τήν ἀχρειότητα τῶν αὐτοχθόνων με ἀσίγαστη φωνή, ἐκφράζοντας ὡστόσο ἕναν ἀποτροπιασμό ὑπερβολικά σεμνότυφο. Ἡ κυρία Ντέηβιντσον διέθετε ἕνα ἄνευ προηγουμένου αἶσθημα κοσμιότητας. Στις ἀρχές τῆς γνωριμίας τους, τοῦ εἶχε πεῖ :

« Ἐέρετε, ὅταν ἐγκατασταθήκαμε πρώτη φορά στα νησιά, τὰ γαμήλια ἔθιμά τους ἦταν τόσο σκανδαλώδη πού ἀδυνατῶ νά σᾶς τὰ περιγράψω. Ὅμως θά μιλήσω γι' αὐτά στήν κυρία Μακφαίηλ ἔτσι ὥστε νά πάρετε μιὰ ιδέα ».

Λίγο ἀργότερα ὁ γιατρός εἶχε δεῖ τή σύζυγό του καί τήν κυρία Ντέηβιντσον καθισμένες στίς σαιζλόγκ, τή μιὰ δίπλα στήν ἄλλη, ἀφοσιωμένες σέ σοβαρή συζήτηση, για δυò ὧρες περίπου. Κάθε φορά πού περνοῦσε ἀπό μπροστά τους, καθὼς ἔκοβε βόλτες στό κατάστρωμα για ἄσκηση, ἄκουγε τὸ πυρετῶδες ψιθύρισμα τῆς κυρίας Ντέηβιντσον σάν μακρινὸ ἀπόηχο βουνίσσιου χειμάρρου καί παρατηροῦσε ὅτι ή γυναίκα του τήν ἄκουγε μ' ἀνοιχτὸ στόμα, κατάγλομη, ἔνδειξε ταραχῆς καί αἰφνιδιασμοῦ. Τῆ νύχτα, στήν καμπίνα τους, ή κυρία Μακφαίηλ τοῦ ἐπανέλαβε με κομμένη ἀνάσα ὅλα ὅσα εἶχε πληροφορηθεῖ.